

[Hans Hansen.]

vore Dage er Grundskyldstanken i højere og højere Grad trængt ind i Befolkningens Bevidsthed og er traadt frem i første Række i den offentlige Debat. Det er Kendsgerninger, som hverken den højtærede Minister eller nogen anden kan komme bort fra.

Den højtærede Minister udtalte med Hensyn til Holdbarheden af den opstillede Finansplan, at der vilde komme til at mangle 10 Mill. Kr. i det første Aar, i Stedet for at der vilde blive Penge til Afvikling af Tolden. Jeg har været klar over, at der her er et svagt Punkt — den Indrømmelse vil jeg gøre den højtærede Minister. Disse 10 Mill. Kr., som jeg har beregnet til Afbetaling paa Statsgælden udover det paa Finansloven opførte Beløb, kommer muligvis til at mangle det første Aar. Men det forrykker ikke i mindste Maade Resultatet for Aaret efter. Hele den Opstilling, vi har taget, kan muligvis blive 10 Millioner svagere det første Aar, men det vil kun sige, at der gaar et Aar mere, inden Toldafgifterne er afløst. Der gaar et Aar mere, og jeg ved ikke, om den højtærede Minister ser saadan paa Grundskylden og paa Toldens Afvikling, at det hele staar og falder med, om Tolden kan afvikles et Aar før eller senere.

Spørgsmaalet om Grundskylden og Grundrentens Inddragning og det, der ligger til Grund for hele denne Tanke, som har vundet sig en stærk Position ude i Landet, kan ikke ligestilles med, om det Forslag, som her er stillet, er en Afvikling af Venstres Fallitbo; det vedrører ikke i mindste Maade selve Grundskylden. Og jeg kan med god Ret sige til de Herrer, naar de kritiserer Overgangsforslaget saa stærkt og den Afvikling, der skal finde Sted: Spørgsmaalet er jo ikke, om vi skal ændre den bestaaende Tingenes Tilstand, men paa hvilken Maade det skal ske.

Skal vi have mere Kommunisme, Stats-socialisme? Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Krag, som bemærkede, at Pressen ikke har været til Stede her og refereret i stort Omfang, at jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at det ærede Medlems Tale skal blive spredt ud over Landet i Tusindvis af Eksemplarer; for den Tale er vistnok den bedste Propaganda imod Venstres hele Stilling overfor Liberalismen og den bedste Agitation for det System, jeg arbejder for. Det var, som jeg sagde i Gaar, efter min Mening den bedste socialistiske Tale, der er holdt her i Folketinget i mange Aar.

Til sidst spurgte den højtærede Minister mig, om jeg vilde sige god for Pjecen om Overgang fra Skat til Skyld, der er omdelt

her i Tinget. Jeg har ikke fundet, at der i den Pjece var noget, som var væsensuoverensstemmende med mine Tanker, og det fremgik jo ogsaa af Ministerens Tale, at han heller ikke havde fundet noget væsentligt at bemærke. Spørgsmaalet om Afviklingen af Tolden har jeg gjort Rede for; det kan man se forskelligt paa, men derved forrykkes ikke i mindste Maade Hovedsynspunkterne i Pjecen, og dem siger jeg god for.

Det ærede Medlem Hr. Duborg mente, at jeg havde godkendt det ærede Medlems Betragtninger. Jeg ved ikke, hvordan det ærede Medlem har faaet det fat. Jeg sagde netop, at naar man som det ærede Medlem vil underkende, at der vilde blive en Lettelse med Hensyn til Skatten, var hans Betragtning rigtig. Naar man vil se bort fra, at der vil blive en Lettelse i Tolden, ja, saa er det ærede Medlems Betragtning rigtig, men ellers er den urigtig. Jeg skal ikke i øvrigt komme ind paa det ærede Medlem Hr. Duborgs Betragtninger, der ikke gik ud over de Betragtninger, jeg var inde paa i Gaar, men jeg vil gerne besvare det Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede til mig om, hvilken Maalestok Vurderingsmændene skal gaa ud fra ved Ansættelsen af Grundrenten. Det ærede Medlem forlængede Spørgsmaalet og sagde: Skal man gaa ud fra Normaludbyttet?

Det staar for Resten i Forslagets § 2:

„Til Grundskyld ansættes Grunden (Jorden) til sin Grundrente i ubebygget Stand, saaledes som denne fremkommer ved Tilbud og Efterspørgsel, under Hensyn til Beskaffenhed og Beliggenhed. Beløbet angives i hele Kroner.“

Naar vi i Øjeblikket ved, at ved enhver Ejendomshandel skiller man faste Værdier fra realisable Værdier og løse Værdier, begriber jeg virkelig ikke, at det skulde gøre nogen Forandring, at man fik en Regel fastsat for Grundrentens Højde fra Ejer til Ejer. Paa samme Maade som vi ved ethvert eneste Ejendomsskifte vil have nøjagtig Besked om, hvor meget der betales i Skat, paa samme Maade vil vi ved hvert eneste Ejendomsskifte have nøjagtig Besked om, hvor meget der betales i Grundrente. Tilbud og Efterspørgsel vil til enhver Tid fastsætte en Værdi, som konstateres derigennem, at hvis Grundrenten er for lavt ansat, vil ganske simpelt Prisen paa de andre Ting blive betalt højere. Jeg kan ikke se, at det er væsensforskelligt fra den nuværende Form, selv om det er en anden Form, en Form, som er nødvendig, fordi Handelsprisen forsvinder.

Jeg tror, at de, der forstaar Grund-